զմեծ և զիոքր քարինս, և բացին խրամ մեծ · և մտին անտի 'ի ներքս։ Լուեալ միաբանաց զձայն դղրդելոյ և թընթալոյ, և տեսեալ զնոսա որք ընթանային այսր և անդր · ձայն բարձեալ աղաղակեցին եւ գոչէին հասանիլ յօգնութիւն։ Իսկ աւազակաց չփոթեալ ընդ միմեանս չկարացին յսփշտակել ինչ, ելին և փախեան անտի։ Ի լուսանալ առաւօտուն լուաւ զեղեալսն Գրիգոր Պատրիարք՝ եւ ազդարար դատաւորին, և նորա առեալ ընդ իւր զքաղաքապետան և զրազմութիւն այլազգեաց եկն անդ, եւ չափել ճարտարապետին զիրամն զոր բացեալ էին աւազակքն, և եդիտ զբարձրութիւնն 2 կանգուն, նոյն չափ և զլայնութիւնն։ Ապա չկարացեալ ասել կամ առնել ինչ, հրաման եւ Գրիգորի չինել և ամրացուցանել զայն ըստ առաջնոյն, և նա տրար ըստ հրամանի նորա · 'ի ١٥ Զիլգատէ ամսոյ՝ (1640) · յ8 Փետրվարի։

Վէճք և դատաստանք և հակառակութիւնք ինչասակարք եղեն բազում անգամ ընդդէմ Հայոց վասն այրին Ծնընդեան, զորոց երկարադոյն գրեցաք 'ի նախընթաց գլուխսըդ, ուր յետ կորուսանելոյ Հայոց զայլ իրաւունս՝ միմիայն մնացեալ էին անդ կանթեղք 2։ Իսկ 'ի սմին ամի միաբանեալ Յունաց և Լատինաց, բարձին զնոսա եւս, և չկամէին իսկ Հայոց մտանել անդ։ Իսկ Գրիգոր Պատրիարք որ բազում վաստակեալ էր վասն այսր, առեալ հրովարտակս և դատաստանական գիրս՝ չեղեւ հնար ընդդէմ դինիլ նոքօք երկուց ազգաց · մանաւանդ անվերջանալի էր վէճն և խռովութիւնն 'ի Ս · Տեղիս · յորոց կրեցին Հայք տառապանս և վնասս ծանուցեալս։ Ապա 'ի սմին նուագի առաւել խստանալ երկուց ազգաց ընդդէմ Հայոց, հարկ եղեւ Գրիգորի դիմել առ դատաւորն Մուսդաֆա էֆէնտի, և 'ի բողոք բառնալ նմա՝ յանձն առ դատաւորն գրել 'ի Դուռն ըստ մտաց վաւերական գրոցն Հայոց, և զհակառակութիւնս երկուց ազգաց · և խնդրեաց հրովարտակ յԱրքայէ վասն հաստատութեան իրաւանցն Հայոց · ١٠٥٣ (1640)։

Զեւ եւս աւարտեալ Գրիգորի Պատրիարքի զվէճն որ ընդ Լատինս և ընդ Յոյնս՝ սակս այրին Ծննդեան, յարեաւ այլ իմն խռովութիւն եւ խոչ մեծ առաջի նորա,